

Sygn. akt IV KK 100/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołty (przewodniczący)
SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)
SSN Józef Szewczyk

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **S. B.**

skazanego za czyn z art. 178a§ 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 24 kwietnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 5 czerwca 2012 r.,

**uchyla wyrok Sądu Rejonowego w M. i sprawę
przekazuje temu Sądowi do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

S. B. został oskarżony o to, że w dniu 2 kwietnia 2012 r. około godziny 17.45 w miejscowości M. kierował rowerem w ruchu lądowym po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stwierdzonej zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem Alco-Sensor IV; I badanie 0,88mg/l, II badanie 0,95 mg/l, tj. o czyn z art. 178a § 2 k.k. Wraz z aktem

oskarżenia do Sądu Rejonowego został skierowany przez prokuratora wnioski w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o rozpoznanie przedmiotowej sprawy bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu kary: 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby lat 2; oraz grzywny w ilości 50 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł (art. 71 § 1 k.k.); orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 2 lat; świadczenie pieniężne w wysokości 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz pomocy Postpenitencjarnej (art. 49 § 2 k.k.); poniesienie kosztów i opłat sądowych (k. 24).

Sąd Rejonowy w M. wyrokiem z dnia 5 czerwca 2012 r., – zgodnie z wnioskiem prokuratora – skazał ww. oskarżonego za zarzucany mu czyn i wymierzył mu za to karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby lat 2; na zasadzie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego wnioskowaną: grzywnę, nadto orzeczono zakaz prowadzenia rowerów, świadczenie pieniężne, rozstrzygnięto także o kosztach sądowych (k. 35).

Wyrok powyższy nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się 13 czerwca 2012 r.

Prokurator Generalny zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w M. na korzyść S. B. zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu przez Sąd sprzecznego z wymogami prawa wniosku prokuratora o skazanie S. B. za czyn z art. 178a § 2 k.k. bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie wyroku zgodnego z tym wnioskiem, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego – art. 178a § 2 k.k., poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności powyżej górnej granicy ustawowego zagrożenia.

Prokurator w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma Prokurator Generalny twierdząc, że zaskarżone orzeczenie zapadło z rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacyjnym. Sąd Najwyższy wielokrotnie podnosił, że nie zyskuje aprobaty sposób procedowania sądów sprowadzający się do bezkrytycznego akceptowania wniosku prokuratorskiego o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, szczególnie gdy zawiera on propozycje niezgodnych z prawem rozstrzygnięć. Skierowanie wniosku prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k., nie zwalnia bowiem sądu od obowiązku kontroli jego formalnej i materialnej poprawności, a zakresem tej weryfikacji winna zostać objęta kwestia dopuszczalności postulowanych przez prokuratora rozstrzygnięć.

W przedmiotowej sprawie nie ulega najmniejszej wątpliwości, że umieszczony w akcie oskarżenia, uzgodniony z oskarżonym wniosek o skazanie bez rozprawy, zwierzał postulat wymierzenia S. B. za przypisany czyn z art. 178a § 2 k.k. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby lat 2, a także grzywny, zakazu prowadzenia roweru, świadczenia pieniężnego, rozstrzygnięcia o kosztach procesu i wniosek w uzgodnionym kształcie został w pełni zaaprobowany przez Sąd *meriti*, o czym świadczy część dyspozytywna wydanego rozstrzygnięcia. Rzecz jednak w tym, że wniosek prokuratora w zakresie proponowanej kary pozbawienia wolności nie spełniał wymogów prawa materialnego – czego nie dostrzegł orzekający Sąd - albowiem postulował wymierzenie kary powyżej ustawowego zagrożenia przewidzianego za czyn z art. 178a § 2 k.k. Sąd Rejonowy uznając S. B. winnym popełnienia zarzucanego mu przestępstwa mógł wymierzyć mu: karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Wymierzając ww. oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy w sposób oczywisty obraził powołany wyżej przepis.

Poprawna weryfikacja wniosku i dostrzeżenie tej oczywistej wady przez procedujący Sąd skutkować powinna bądź poddaniem pod rozagę stron modyfikacji w tym zakresie wniosku, bądź to – w przypadku braku konsensusu

– skierowanie sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.). W tym miejscu zauważyć należy, że na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2012 r. nie był obecny prokurator i oskarżony, a zatem skoro do modyfikacji wniosku nie mogło dojść z uwagi na niestawiennictwo stron (k. 34), to wydanie wyroku skazującego w trybie konsensualnym uchybiło obowiązkowi, który spoczywał na sędzię stosownie do wymogów określonych w art. 343 § 7 k.p.k. Wreszcie stwierdzić należy, że uwzględnienie wniosku obarczonego wadą prawną powieloną przez orzekający Sąd doprowadziło do obrazy przepisu prawa materialnego, tj. art. 178a § 2 k.k.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy uwzględni powyższe uwagi oraz fakt, że w sprawie nadal istnieje wniosek o skazanie bez rozprawy, lecz jego uwzględnienie będzie zależne od dokonanej modyfikacji i stanowiska w tym zakresie stron procesowych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.